

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Martyna Daniłowicz

Protokolant: Małgorzata Weres

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 marca 2018 r. we W.

z odwołania Z. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

- z dnia 21 marca 2017r. znak (...) - (...)

- z dnia 8 maja 2017r. znak (...) - (...)

w sprawie z odwołania Z. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 21 marca 2017r. i 8 maja 2017r w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy Z. J. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od dnia 9 czerwca 2014r. do dnia 7 sierpnia 2014r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 marca 2017 r., znak (...) - (...), nr sprawy (...), organ rentowy uchylił decyzję z dnia 20 listopada 2014 r., znak (...) odmawiającą prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. i odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r.

Kolejną decyzją z dnia 08 maja 2017 r., znak (...) - (...), nr sprawy (...), która została doręczona ubezpieczonemu w dniu 12 maja 2017 r., ZUS zmienił decyzję z dnia 21 marca 2017 znak: 470000/603/CW/00232101/2017-ZAS poprzez wykreślenie z sentencji decyzji sformułowania „uchyla decyzję z dnia 20 listopada 2014 r., znak (...) odmawiającą prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. i odmawia prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenie wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. w związku z przedawnieniem”.

Ubezpieczony Z. J. w dniu 13 kwietnia 2017 r. (data stempla pocztowego, k. 2) wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 21 marca 2017 r., znak (...) - (...), doręczonej mu w dniu 27 marca 2017 r. domagając się uchylenia przedmiotowej decyzji i ustalenia na jego rzecz prawa do zasiłku chorobowego z tytułu wypadku przy pracy (k. 2 – 5).

W treści uzasadnienia ubezpieczony podniósł, że decyzją z dnia 21 marca 2017 r., znak (...) - (...), organ rentowy odmówił mu prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. w uzasadnieniu przedmiotowej decyzji twierdząc, że roszczenie przedawniło się z upływem 6-ciu miesięcy po ustaniu zwolnienia chorobowego bez spłaty zaległych składek, nie wskazując jednak przepisów, które regulowałyby wskazane zastrzeżenia. W tym zakresie organ rentowy powołał się na art. 83 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Wobec tego ubezpieczony podkreślił, że w/w przepis daje organowi prawo do ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych, jednak w ramach przepisów wskazanej ustawy a nie samowolnie, dlatego w jego ocenie w/w decyzja jest nietrafna i nieuzasadniona.

Kolejno ubezpieczony wskazał, że materialnoprawną podstawą jego roszczenia jest art. 6 ust. 1 pkt 1 w zw. z ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, na mocy którego z tytułu wypadku przy pracy osobom prowadzącym pozarolniczą działalność gospodarczą przysługuje zasiłek chorobowy dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy.

Zgodnie natomiast z art. 6 ust. 2 pkt 1 i 2 powołanej wyżej ustawy osobom prowadzącym działalność pozarolniczą i osobom z nimi współpracującym, oraz członkom ich rodzin, świadczenia, o których mowa w ust. 1, nie przysługują w razie wystąpienia w dniu wypadku lub w dniu złożenia wniosku o przyznanie świadczeń z tytułu choroby zawodowej, zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne na kwotę przekraczającą 6,60 zł do czasu spłaty całości zadłużenia.

Następnie ubezpieczony podkreślił, że w piśmie z dnia 20 lutego 2017 r. znak (...) - (...) organ rentowy nie kwestionował wypłaty zasiłku chorobowego, podnosząc jedynie, że świadczenia nie przysługują do czasu spłaty całości zadłużenia. Co więcej, w końcowym akapicie w/w pisma organ rentowy zawarł pouczenie o następującej treści: „Jeżeli nie zgadza się Pan z w/w wyjaśnieniem może się zwrócić o wydanie formalnej decyzji, od której przysługiwać będzie prawo odwołania do Sądu Rejonowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych właściwego wg miejsca zamieszkania. Z uwagi na to, ubezpieczony podniósł, że ZUS ma obowiązek wydać decyzję w oparciu o obowiązujące przepisy wraz z uzasadnieniem, nie uzależniając wydania decyzji od złożenia wniosku o jej wydanie. Ubezpieczony zaznaczył przy tym, że wszelkie zadłużenie zostało przez niego spłacone, co wynika bezspornie z treści decyzji z dnia 09 marca 2017 r., znak (...).

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego, organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia oraz o objęcie niniejszym postępowaniem decyzji z dnia 08 maja 2016 r., która zmieniła decyzję z dnia 21 marca 2017 r. poprzez wykreślenie z sentencji decyzji sformułowania „uchyla decyzję z dnia 20 listopada 2014 r. znak: 470000/603/CW232101 odmawiającą prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. i odmówiła prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. w związku z przedawnieniem (k. 6-7).

W treści uzasadnienia organ rentowy wskazał, że działając na mocy art. 83 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 3 ust. 3 pkt. 8, art. 5 ust. 1 pkt 8, art. 6 ust. 1 pkt. 1 oraz ust. 2 i 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, uchylił decyzję z dnia 20 listopada 2014 r. znak: 470000/603/CW232101 odmawiającą prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. i odmówił prawa do w/w świadczenia. Kolejną decyzją z dnia 08 maja 2016 r., organ rentowy zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 21 marca 2017 r. poprzez wykreślenie z sentencji decyzji sformułowania „uchyla decyzję z dnia 20 listopada 2014 r. znak: 470000/603/CW232101 odmawiającą prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. i odmówiła prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. w związku z przedawnieniem.

Wobec tego, organ rentowy wskazał, że zgodnie z art. 83 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych Zakład wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności:

1) zgłaszania do ubezpieczeń społecznych;

1a) ustalania płatnika składek;

2) przebiegu ubezpieczeń;

3) ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek;

3a) ustalania wymiaru składek na Fundusz Emerytur Pomostowych i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu tych składek;

4) ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych;

5) wymiaru świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Z kolei jak stanowi art. 3 ust. 3 pkt. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

Według natomiast art. 5 ust. 1 pkt. 8 w/w ustawy ustalenia okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy, o których mowa w art. 3 ust. 3, dokonuje w karcie wypadku Zakład – w stosunku do prowadzących pozarolniczą działalność oraz współpracujących przy prowadzeniu takiej działalności w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych, a także w stosunku do wykonujących pracę na podstawie umowy uaktywniającej, o której mowa w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3.

W świetle art. 6 ust. 1 pkt. 1 w/w ustawy z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje m.in. zasiłek chorobowy" - dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową. Nadto zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy osobom:

1) prowadzącym pozarolniczą działalność i osobom z nimi współpracującym,

2) duchownym będącym płatnikami składek na własne ubezpieczenia

oraz członkom ich rodzin świadczenia, o których mowa w ust. 1, nie przysługują w razie wystąpienia w dniu wypadku lub w dniu złożenia wniosku o przyznanie świadczeń z tytułu choroby zawodowej zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne na kwotę przekraczającą 6,60 zł do czasu spłaty całości zadłużenia, z zastrzeżeniem art. 47 ust. 3.

Co więcej, w myśl art. 6 ust. 3 w/w ustawy Prawo do świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5 i 11, przedawnia się, jeżeli zadłużenie, o którym mowa w ust. 2, nie zostanie uregulowane w ciągu 6 miesięcy od dnia wypadku lub od dnia złożenia wniosku o przyznanie tych świadczeń z tytułu choroby zawodowej.

Wobec powyższego, organ rentowy podniósł, że decyzją z dnia 20 listopada 2014 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu praw do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. z uwagi na fakt, iż na dzień wypadku przy pracy, czyli na dzień 06 czerwca 2014 r. ubezpieczony zalegał z opłatą składki na ubezpieczenie społeczne na kwotę przekraczającą 6,60 zł. Organ nadmienił, że wyrokiem z dnia 08 kwietnia 2016 r. (sygn. akt IV U 82/15) Sąd Rejonowy oddalił odwołanie ubezpieczonego od niniejszej decyzji.

Pismem z dnia 03 lutego 2017 r. ubezpieczony zwrócił się do organu rentowego z wnioskiem o wypłatę zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. z uwagi na dokonaną spłatę zadłużenia w dniu 03.02.2017 r. Pismem z dnia 20 lutego 2017 r. znak: 470000/603/CW/00232101/2017-ZAS organ rentowy wskazał ubezpieczonemu, że roszczenie o wypłatę świadczenia uległo przedawnieniu, gdyż spłata zadłużenia nastąpiła po upływie 6 miesięcy od dnia wypadku. Jednocześnie organ podał, że jeśli wnioskodawca nie zgadza się z wyjaśnieniami, może zwrócić się o wydanie formalnej decyzji o, od której będzie mógł się odwołać do Sądu Rejonowego we Wrocławiu. W tym miejscu ZUS podał, że zgodnie z informacją przesłaną przez Wydział Rozliczeń Kont Płatników Składek (...) w dniu 29 stycznia 2013 r. ubezpieczony złożył wniosek o umorzenie należności na podstawie ustawy z dnia 09 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące działalność. W dniu 16 stycznia 2015 r. ubezpieczony zawarł umowę o układ ratalny na należności niepodlegające umorzeniu, które zostały spłacone w dniu 03 lutego 2017 r. Decyzją z dnia 09 marca 2017 r. o numerze 298- (...) organ rentowy umorzył należności z tytułu składek na poszczególne ubezpieczenia, decyzja ta uprawomocniła się 18 kwietnia 2017 r.

Wobec powyższego, organ rentowy podniósł, że roszczenie o wypłatę zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. uległo przedawnieniu w dniu 01 kwietnia 2015 r. ze względu na fakt, że spłata zadłużenia nastąpiła dopiero po zakończeniu postępowania z wniosku o umorzeniu składek na podstawie ustawy abolicyjnej. Organ zaznaczył, że termin uregulowany w art. 6 ust. 3 w/w ustawy wypadkowej jest terminem prawa materialnego, wobec czego brak jest przesłanek do wypłaty zasiłku z ubezpieczenia wypadkowego za sporny okres.

W piśmie procesowym z dnia 28 maja 2017 r., które wpłynęło do Sądu w dniu 31 maja 2017 r. (data prezentaty biura podawczego, k. 11) ubezpieczony sprecyzował żądanie i wniósł o:

- 1) uchylenie decyzji organu ubezpieczeniowego z dnia 21 marca 2016 r. znak (...) - (...), nr sprawy (...), w całości z uwagi na jej bezprzedmiotowość,
- 2) uchylenie decyzji organu rentowego z dnia 08 maja 2017 r., znak: 470000/603/CW/00232101/2017-ZAS, nr sprawy (...) doręczonej mu w dniu 12 maja 2017 r., z uwagi na jej bezprzedmiotowość,
- 3) połączenie odwołań wymienionych w pkt 1 i 2 w jedną sprawę (k. 11-15).

W treści uzasadniania ubezpieczony podniósł, że w odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego organ rentowy odniósł się do decyzji znak: 470000/603/CW/00232101/2017-ZAS, choć w dniu 08 maja 2017 r. wydał inną decyzję o znaku identycznym jak decyzja z dnia 21 marca 2016 r., tj. znak: 470000/603/CW/00232101/2017-ZAS, nr sprawy (...), na którą ubezpieczony również wniósł odwołanie. Ubezpieczony podkreślił zatem, że obydwie decyzje są bezprzedmiotowe i bezprawne i winny być rozpoznane łącznie.

Następnie ubezpieczony przyznał, że zalegał z opłatą składek na ubezpieczenia społeczne lecz zaległość ta wynikała z braku zapłaty inwestora z wykonywanych i odebranych robót budowlanych za okres od 2001 r. do 2006 r., co miało wpływ na dalszą kondycję finansową firmy a nawet wystąpiło zagrożenie bankructwa. Z uwagi na to, że ubezpieczony w w/w okresie zatrudniał pracowników, zaległe składki na ubezpieczenie społeczne i odsetki były wysokie. Przy czym ubezpieczony podkreślił, że składki bieżące w kolejnych latach regulował na bieżąco, natomiast zaległości regulował zgodnie z otrzymanym harmonogramem ratalnym.

Dalej ubezpieczony podał, że w piśmie z dnia 20 października 2014 r. ZUS przychylił się do wniosku ubezpieczonego z dnia 09 października 2014 r. i wyraził zgodę na opłacenie po terminie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za czerwiec 2014 r. i tym samym na uregulowanie zaległości na kwotę przekraczającą 6,60 zł. Z kolei w piśmie z dnia 11 września 2014 r. ZUS poinformował ubezpieczonego, że w przypadku uregulowania całości zadłużenia po upływie 6 miesięcy od dnia wypadku, prawo do jednorazowego odszkodowania przedawnia się a prawo do zasiłku chorobowego powstaje od dnia spłaty całości zadłużenia. W tym miejscu ubezpieczony podkreślił, że w treści w/w

pisma organ rentowy nie skazał o jakie zadłużenie chodzi: czy zadłużenie (powyżej 6,60 zł) wynikające z zaległości składki chorobowej za VI 2014 r., na której opłatę wyraził zgodę pismem z dnia 20 października 2014 r., czy o zadłużenie wynikające z umowy ratalnej (...) i abolicyjnej, które na dzień wypadku w kwocie głównej wynosiło 60.000 zł – bez ustawowych odsetek i kary dodatkowej w kwocie 7000 zł. Po wejściu w życie ustawy abolicyjnej i uregulowaniu w dniu 15 grudnia 2014 r. wymaganych wpłat, ubezpieczony zawarł z ZUS umowę abolicyjną w dniu 16 stycznia 2015 r., która umożliwiła spłatę pozostałych należności w ustalonych ratach i opiewała na datę spłaty całkowitej, tj. do dnia 20 grudnia 2018 r.

Nadto ubezpieczony zaznaczył, że z uwagi na trudności finansowe jak i pogorszenie się jego stanu zdrowia, miał opóźnienia w regulowaniu układu ratalnego w związku z czym organ rentowy w dniu 30 maja 2015 r. zerwał umowę, jednakże po złożeniu przez ubezpieczonego wyjaśnień, ZUS zawiadomieniem z dnia 04 maja 2016 r. przychylił się do jego wniosku i wyraził zgodę na dalsze kontynuowanie układu ratalnego, który w całości został przez niego uregulowany w dniu 03 lutego 2017 r.

Co więcej, w okresie od 22 grudnia 2014 r. do 09 lutego 2015 r. ubezpieczony przebywał na zwolnieniu lekarskim i ZUS wypłacił mu świadczenie chorobowe w dniach 12 i 18 lutego 2015 r. Dnia 09 marca 2016 r. organ rentowy wydał decyzję nr (...) o umorzeniu należności z tytułu składek po spłacie ustalonych zobowiązań, którą doręczył skarżącemu listem poleconym w dniu 14 marca 2017 r.

W tym stanie rzeczy, ubezpieczony podniósł, że złożony przez niego w dniu 21 stycznia 2013 r. wniosek abolicyjny wstrzymał przedawnienie, choć w ocenie ubezpieczonego organ rentowy nie wskazał żadnego obowiązującego przepisu w przedmiocie przedawnienia.

Pismem procesowym datowanym na dzień 12 czerwca 2017 r. ubezpieczony wniósł o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania od decyzji organu rentowego z dnia 08 maja 2017 r., znak: 470000/603/CW/00232101/2017-ZAS, nr sprawy (...) doręczonej mu w dniu 12 maja 2017 r., jednocześnie wnosząc odwołanie od w/w decyzji organu rentowego (k. 51 – 52, k. 65-69).

W treści uzasadnienia ubezpieczony wskazał, że w dniu 3 kwietnia 2017 r. wniósł do niniejszego Sądu za pośrednictwem organu rentowego odwołanie od decyzji znak: z dnia 21 marca 2017 r., znak (...) - (...), nr sprawy (...) Dalej ubezpieczony podkreślił, że w dniu 16 maja 2017 r. miał wnieść odwołanie od decyzji organu ubezpieczeniowego znak: 470000/603/CW/00232101/2017- ZAS, nr sprawy (...), wydanej w dniu 08 maja 2017 r., doręczonej dnia 12 maja 2017 r., ale z uwagi na to, że tego dnia otrzymał odpowiedź na odwołanie z dnia 3 kwietnia 2017 r., których nr spraw i znak był z sobą tożsame, zaniechał wnoszenia odwołania, sądząc, że jest to wydana po raz drugi decyzja z dnia 03 kwietnia 2017 r. W takim błędnym przekonaniu ubezpieczony pozostał do dnia 12 czerwca 2017 r.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego od decyzji z dnia 08 maja 2017 r., znak (...) - (...), organ rentowy wniósł o odrzucenie w/w odwołania na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c., (k. 93-95).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony Z. J. od 1991 r. prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą w zakresie usług remontowo-budowlanych.

Z powodu problemów finansowych za okres od 2001 r. do 2006 r., zalegał z opłacaniem składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy, do opłacenia których zobowiązany był z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

Z uwagi na to, ubezpieczony wnioskiem z dnia 29 stycznia 2013 r. zwrócił się o umorzenie nieopłaconych należności za okres od 2001 r. do 2006 r. na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy, do opłacenia których zobowiązany był z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

Decyzją z dnia 17 grudnia 2013 r., nr 298- (...) organ rentowy określił, że:

1. wg stanu na dzień 29 stycznia 2013 r. umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek:

a) na ubezpieczenia społeczne – za okres od 07.2001 do 12.2001 r., od 02.2002 r. do 07.2005 r. od 12.2005 r. do 11.2006 r. w łącznej kwocie 57.819,93 zł, z tytułu składek, odsetek, opłaty dodatkowej oraz kosztów upomnienia,

b) na ubezpieczenie zdrowotne – za okres od 02.2002 r., 03.2002 r., 05.2002 r., 06.2004 r., od 08.2004 r. do 07.2005 r., 12.2005 r., w łącznej kwocie 11.838,75 zł z tytułu składek, odsetek, opłaty dodatkowej oraz kosztów upomnienia,

c) na Fundusz Pracy – za 06.2005 w kwocie 43,12 zł, z tytułu składek, odsetek, opłaty dodatkowej.

W treści decyzji organ rentowy zaznaczył, że warunkiem umorzenia w/w należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu do dnia 30 grudnia 2014 r.

Z uwagi na to, w dniu 20 lutego 2014 r. ubezpieczony złożył wniosek o rozłożenie na raty należności niepodlegających umorzeniu z tytułu składek.

ZUS wyraził zgodę na zwarcie warunkowego układu ratalnego, pod warunkiem, że ubezpieczony do dnia 15 grudnia 2014 r. opłaci składki na ubezpieczenie emerytalne (w części finansowanej przez ubezpieczonych i płatnika) i składek na ubezpieczenie zdrowotne za zatrudnionych pracowników. Ubezpieczony, aby dokonać spłaty w/w zadłużenia wziął kredyt bankowy.

Dowód: - decyzja z dnia 17 grudnia 2013 r., nr 298- (...), k. 18-19,

- pismo ZUS z dnia 31 stycznia 2013 r., k. 20,

- pismo ZUS z dnia 15 kwietnia 2014 r., k. 22-23,

- wniosek o rozłożenie na raty należności z tytułu składek z dnia 20 lutego 2014 r., wraz z załącznikami, k. 26 – 32,

- przesłuchanie ubezpieczonego, k. 126,

W dniu 06 czerwca 2014 r. ubezpieczony po wykonanej usłudze u klienta, podczas wynoszenia narzędzi z samochodu do magazynu, poślizgnął się i upadł. Na skutego w/w zdarzenia ubezpieczony doznał złamania kręgu odcinka lędźwiowego kręgosłupa.

Z uwagi na w/w zdarzenie ubezpieczony przebywał na zwolnieniu lekarskim od dnia 09 czerwca 2014 r. do dnia 07 sierpnia 2014 r.

Decyzją z dnia 12 sierpnia 2014 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 09 czerwca 2014 r. do dnia 07 sierpnia 2014 r. i nadal, z uwagi na brak zgłoszenia do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego i zapłaconej składki za czerwiec 2014 r. w niewłaściwej wysokości, a ponadto wszczął postępowanie postępowanie wyjaśniające w sprawie.

W dniu 11 września 2014 r. ZUS sporządził Kartę wypadku, w której zdarzenie z dnia 06 czerwca 2014 r. uznał za wypadek przy pracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej.

W piśmie datowanym na dzień 11 września 2014 r. ZUS poinformował ubezpieczonego m.in. o tym, że: „Świadczenia w związku z wypadkiem przy pracy nie przysługują w razie wystąpienia w dniu wypadku zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne na kwotę przekraczającą 6,60 zł do czasu spłaty całości zadłużenia. W przypadku istnienia zadłużenia prawo do zasiłku chorobowego za cały okres niezdolności do pracy oraz prawo do jednorazowego odszkodowania zostanie przyznane jeżeli całość zadłużenia zostanie spłacona w terminie 6 miesięcy od dnia wypadku.

W przypadku uregulowania całości zadłużenia po upływie 6 miesięcy od dnia wypadku, prawo do jednorazowego odszkodowania przedawnia się, a prawo do zasiłku chorobowego powstaje od dnia spłaty całości zadłużenia”.

Pismem z dnia 09 października 2014 r. ubezpieczony zwrócił się o przywrócenie dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego za miesiąc czerwiec 2014 r., jednocześnie potwierdzając fakt uiszczenia dopłaty w wysokości 18,36 zł.

W dniu 20 października 2014 r. ZUS wyraził zgodę na opłacenie po terminie składki na ubezpieczenie chorobowe za czerwiec 2014 r.

W dniu 29 października 2014 r. organ rentowy wyraził zgodę na warunkowy układ ratalny dot. zaległości składkowych po opłaceniu kwot składek, wymaganych do tego układu w terminie do 15 grudnia 2014 r.

W dniu 20 listopada 2014 r. ZUS wydał kolejną decyzję znak (...), którą odmówił ubezpieczonemu zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. z uwagi na fakt, iż na dzień wypadku przy pracy, czyli na dzień 06 czerwca 2014 r. ubezpieczony zalegał z opłatą składki na ubezpieczenie społeczne na kwotę przekraczającą 6,60 zł, jednocześnie wskazując, że wyrażenie zgody przez organ rentowy na warunkowy układ ratalny, nie zmienia faktu, że zadłużenie istnieje.

Ubezpieczony w dniu 23 grudnia 2014 r. odwołał się od decyzji organu rentowego z dnia 12 sierpnia 2014 r. i z dnia 20 listopada 2014 r., jednakże Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, sygn. akt IV U 83/15 postanowieniem z dnia 16 lutego 2016 r. odrzucił odwołanie ubezpieczonego od decyzji z dnia 12 sierpnia 2014 r., uznając, że zostało ono wniesione po terminie.

Ubezpieczony złożył zażalenie od w/w postanowienia.

Postanowieniem z dnia 30 marca 2015 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu IX Wydział Ubezpieczeń Społecznych, w sprawie o sygn. akt IX Uz 8/15 uchylił postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16 lutego 2015 r., sygn. akt IV U 83/15.

Wyrokiem z dnia 08 kwietnia 2015 r., Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w sprawie o sygn. akt IV U 82/15 oddalił odwołanie ubezpieczonego.

Dowód: - karta wypadku nr (...), k. 38, w aktach sprawy o sygn. IV U 82/15,

- pismo ZUS z dnia 11 września 2014 r., k. 24,

- wniosek ubezpieczonego o przywrócenie ubezpieczenia chorobowego z dnia 09.10.2014 r., k. 46,

- potwierdzenie uiszczenia dopłaty w kwocie 18,36 zł, k.47,

- pismo ZUS z dnia 20 października 2014 r., k. 48,

- decyzja ZUS z dnia 20 listopada 2014 r., (...), k. 75,

- postanowienie z dnia 30 marca 2015 r. Sądu Okręgowego we Wrocławiu IX Wydział Ubezpieczeń Społecznych, sygn. akt IX Uz 8/15, k. 16 -17,

- wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w sprawie o sygn. akt IV U 82/15, k. 74-76, akta sprawy o sygn. IV U 82/15,

- przesłuchanie ubezpieczonego, k. 126,

W związku z opłaceniem składek na ubezpieczenie emerytalne (w części finansowanej przez ubezpieczonych i płatnika) i składek na ubezpieczenie zdrowotne za zatrudnionych pracowników, w dniu 16 stycznia 2015 r. ubezpieczony na podstawie art. 29 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych zawarł z

Zakładem Ubezpieczeń Społecznych umowę o rozłożenie na raty należności z tytułu składek, które nie podlegały umorzeniu – umowa nr (...).

Mocą w/w umowy organ rentowy rozłożył na raty należności z tytułu składek w ogólnej kwocie 38.438,55 zł, w skład której wchodzi składki, odsetki za zwłokę, opłata dodatkowa i koszty upomnienia - § 2 umowy.

Zgodnie z treścią w/w umowy dłużnik uznał kwotę należności wynikającą z § 2 umowy oraz zobowiązał się do opłacenia poszczególnych rat, w sposób wskazany w harmonogramie, do dnia 20 grudnia 2018 r. - § 3 i 4 umowy.

Z kolei zgodnie z treścią § 6 umowy: „Zawarcie niniejszej umowy powoduje, iż bieg terminu przedawnienia należności z tytułu składek objętych niniejszą umową ulega zawieszeniu. Zawieszenie biegu terminu przedawnienia następuje od dnia zawarcia niniejszej umowy do dnia płatności ostatniej raty określonej w harmonogramie spłat”.

Dowód: - umowa nr (...) z dnia 16 stycznia 2015 r. o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek, k. 33 – 37,

W okresie od 22 grudnia 2014 r. do 10 stycznia 2015 r. oraz od 30 stycznia 2015 r. do 09 lutego 2015 r. ubezpieczony przebywał na zwolnieniu lekarskim i ZUS wypłacił mu świadczenie chorobowe w dniach 12 i 18 lutego 2015 r.

Nadto ZUS wypłacił mu świadczenie chorobowe za okres od 11 listopada do 27 grudnia 2016 r..

Dowód: - potwierdzenie wypłaty świadczenia chorobowego z dnia 18 lutego 2015 r. i z dnia 12 lutego 2015 r., k. 39, 41,

- zaświadczenia o niezdolności do pracy, k. 40, 42

- potwierdzenie wypłaty świadczenia z dnia 09.01.2017 r., k. 43,

W piśmie z dnia 04 maja 2016 r. organ rentowy w nawiązaniu do wniosku ubezpieczonego o rozłożenie na raty należności z tytułu składek z dnia 6 sierpnia 2014 r., poinformował ubezpieczonego, że w/w wniosek został rozpatrzony pozytywnie, wobec czego raty układu należy regulować zgodnie z przedstawionym w umowie harmonogramem.

Dowód: - wniosek o rozłożenie na raty należności z tytułu składek z dnia 06 sierpnia 2014 r., w aktach organu rentowego,

- zawiadomienie organu rentowego z dnia 04 maja 2016 r., k. 45,

- przesłuchanie ubezpieczonego, k. 126,

W dniu 03 lutego 2017 r. ubezpieczony spłacił należności objęte układem ratalnym.

bezsporne

Wobec tego, decyzją z dnia 09 marca 2017 r. o numerze 298- (...) (błędnie oznaczonej przez organ rentowy jako wydanej w dniu 09 marca 2016 r.) organ rentowy umorzył należności z tytułu składek na poszczególne ubezpieczenia, tj.:

a) na ubezpieczenia społeczne – za okres od 07.2001 do 12.2001 r., od 02.2002 r. do 07.2005 r. od 12.2005 r. do 11.2006 r. w łącznej kwocie 57.819,93 zł, z tytułu składek, odsetek, opłaty dodatkowej oraz kosztów upomnienia,

b) na ubezpieczenie zdrowotne – za okres od 02.2002 r., 03.2002 r., 05.2002 r., 06.2004 r., od 08.2004 r. do 07.2005 r., 12.2005 r., w łącznej kwocie 11.838,75 zł z tytułu składek, odsetek, opłaty dodatkowej oraz kosztów upomnienia,

c) na Fundusz Pracy – za 06.2005 w kwocie 43,12 zł, z tytułu składek, odsetek, opłaty dodatkowej.

W/w decyzja uprawomocniła się w dniu 18 kwietnia 2017 r.

Dowód: - decyzja ZUS z dnia 09 marca 2016 r., nr 298- (...), k. 44, 72, oraz akta organu rentowego.

- przesłuchanie ubezpieczonego, k. 126,

Pismem z dnia 03 lutego 2017 r. ubezpieczony zwrócił się do organu rentowego z wnioskiem o wypłatę zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. z uwagi na dokonaną spłatę zadłużenia w dniu 03.02.2017 r.

Pismem z dnia 20 lutego 2017 r. znak: 470000/603/CW/00232101/2017-ZAS organ rentowy wskazał ubezpieczonemu, że roszczenie o wypłatę świadczenia uległo przedawnieniu, gdyż spłata zadłużenia nastąpiła po upływie 6 miesięcy od dnia wypadku. Jednocześnie organ podał, że jeśli wnioskodawca nie zgadza się z wyjaśnieniami, może zwrócić się o wydanie formalnej decyzji, od której będzie mógł się odwołać do Sądu Rejonowego we Wrocławiu.

Wobec tego, ubezpieczony wniosł o wydanie decyzji w przedmiotowej sprawie.

Decyzją z dnia 21 marca 2017 r., znak (...) - (...), nr sprawy (...), organ rentowy uchylił decyzję z dnia 20 listopada 2014 r., znak (...) odmawiającą prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. i odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r.

Kolejną decyzją z dnia 08 maja 2017 r., znak (...) - (...), nr sprawy (...), która została doręczona ubezpieczonemu w dniu 12 maja 2017 r., ZUS zmienił decyzję z dnia 21 marca 2017 r. znak: 470000/603/CW/00232101/2017-ZAS poprzez wykreślenie z sentencji decyzji sformułowania „uchyla decyzję z dnia 20 listopada 2014 r., znak (...) odmawiającą prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. i odmawia prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. w związku z przedawnieniem”.

Dowód: - pismo ubezpieczonego z dnia 03 lutego 2017 r., k. 107,

- pismo ZUS z dnia 20 lutego 2017 r. znak: 470000/603/CW/00232101/2017-ZAS k. 70, 109

- pismo ubezpieczonego z dnia 27 lutego 2017 r., k. 71,

- decyzją z dnia 21 marca 2017 r., znak (...) - (...), nr sprawy (...), k. 73,

- decyzja ZUS z dnia 08 maja 2017 r., znak (...) - (...), nr sprawy (...), k. 53,

- przesłuchanie ubezpieczonego, k. 126,

Ubezpieczony wniosł ponadto o wypłatę jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, który miał miejsce w dniu 06 czerwca 2014 r.

Orzeczeniem z dnia 22 czerwca 2017 r., Lekarz Orzecznik ZUS ustalił 15% stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 06 czerwca 2014 r.

Decyzją z dnia 20 listopada 2017 r. ZUS przyznał ubezpieczonemu jednorazowe odszkodowanie z tytułu stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 12.135,00 zł, za 15% uszczerbek na zdrowiu (15% x 809,00 zł za każdy procent stałego uszczerbku).

ZUS wypłacił ubezpieczonemu w/w świadczenie.

Dowód: - orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 22.06.2017 r., k. 111,

- decyzja o przyznaniu jednorazowego odszkodowania z dnia 20 listopada 2017 r., k. 112,

- przesłuchanie ubezpieczonego, k. 126,

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego od decyzji ZUS z dnia 21 marca 2017 r., znak (...) - (...) oraz z dnia 08 maja 2017 r., znak (...) - (...) zasługuje na uwzględnienie.

Decyzją z dnia 21 marca 2017 r., znak (...) - (...), nr sprawy (...), doręczoną ubezpieczonemu w dniu 27 marca 2017 r. organ rentowy uchylił decyzję z dnia 20 listopada 2014 r., znak (...) odmawiającą prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. i odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r.

Kolejną decyzją z dnia 08 maja 2017 r., znak (...) - (...), nr sprawy (...), która została doręczona ubezpieczonemu w dniu 12 maja 2017 r., ZUS zmienił decyzję z dnia 21 marca 2017 r. znak: 470000/603/CW/00232101/2017-ZAS poprzez wykreślenie z sentencji decyzji sformułowania „uchyla decyzję z dnia 20 listopada 2014 r., znak (...) odmawiającą prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. i odmawia prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. w związku z przedawnieniem”.

W toku niniejszej sprawy ubezpieczony Z. J. w dniu 13 kwietnia 2017 r. (data stempla pocztowego, k. 2) wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 21 marca 2017 r., znak (...) - (...), nr sprawy (...) doręczonej mu w dniu 27 marca 2017 r. oraz w piśmie procesowym z dnia 28 maja 2017 r., które wpłynęło do tut. Sądu w dniu 31 maja 2017 r. (data prezentaty biura podawczego, k. 11) ubezpieczony sprecyzował żądanie i wniósł ponadto o uchylenie decyzji organu rentowego z dnia 08 maja 2017 r., znak: 470000/603/CW/00232101/2017-ZAS, nr sprawy (...) doręczonej mu w dniu 12 maja 2017 r..

Organ rentowy wniósł z kolei o oddalenie odwołania ubezpieczonego od decyzji z dnia 21 marca 2017 r., znak (...) - (...) oraz o odrzucenie odwołania z dnia 08 maja 2017 r., znak (...) - (...) jako wniesionego po upływie ustawowego terminu.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na decyzji z dnia 17 grudnia 2013 r., nr 298- (...), piśmie ZUS z dnia 31 stycznia 2013 r., piśmie ZUS z dnia 15 kwietnia 2014 r., wniosku o rozłożenie na raty należności z tytułu składek z dnia 20 lutego 2014 r., wraz z załącznikami, karcie wypadku nr (...) (w aktach sprawy o sygn. IV U 82/15), piśmie ZUS z dnia 11 września 2014 r., wniosku ubezpieczonego o przywrócenie ubezpieczenia chorobowego z dnia 09.10.2014 r., potwierdzeniu uiszczenia dopłaty w kwocie 18,36 zł, piśmie ZUS z dnia 20 października 2014 r., decyzji ZUS z dnia 20 listopada 2014 r., (...), postanowieniu z dnia 30 marca 2015 r. Sądu Okręgowego we Wrocławiu IX Wydział Ubezpieczeń Społecznych, sygn. akt IX Uz 8/15, wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w sprawie o sygn. akt IV U 82/15, umowie nr (...) z dnia 16 stycznia 2015 r. o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek, potwierdzeniu wypłaty świadczenia chorobowego z dnia 18 lutego 2015 r. i z dnia 12 lutego 2015 r., zaświadczeniu o niezdolności do pracy, potwierdzeniu wypłaty świadczenia z dnia 09.01.2017 r., wniosku o rozłożenie na raty należności z tytułu składek z dnia 06 sierpnia 2014 r., zawiadomienia organu rentowego z dnia 04 maja 2016 r., decyzji ZUS z dnia 09 marca 2016 r., nr 298- (...), piśmie ubezpieczonego z dnia 03 lutego 2017 r., piśmie ZUS z dnia 20 lutego 2017 r. znak: 470000/603/CW/00232101/2017-ZAS, piśmie ubezpieczonego z dnia 27 lutego 2017 r., decyzji ZUS z dnia 21 marca 2017 r., znak (...) - (...), nr sprawy (...), decyzja ZUS z dnia 08 maja 2017 r., znak (...) - (...), nr sprawy (...), orzeczeniu Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 22.06.2017 r., decyzji o przyznaniu jednorazowego odszkodowania z dnia 20 listopada 2017 r., a to wobec tego, że w/w dokumenty nie budziły żadnych wątpliwości co do ich prawdziwości i autentyczności.

Ponadto Sąd dał wiarę twierdzeniom przesłuchivanemu powodowi, którego to zeznania korespondowały z zebranym w sprawie materiałem dowodowym.

Mając na uwadze powyższe stanowiska stron, w pierwszej kolejności wskazać należy, że nie zasługuje na uwzględnienie pogląd organu rentowego o zasadności odrzucenia odwołania ubezpieczonego od decyzji z dnia 08 maja 2017 r., znak (...) - (...).

Wskazać bowiem należy, że z akt niniejszej sprawy bezspornie wynika, iż pismem procesowym z dnia 28 maja 2017 r., które wpłynęło do tut. Sądu w dniu 31 maja 2017 r. (data prezentaty biura podawczego, k. 11) ubezpieczony sprecyzował żądanie i wniósł m.in. o uchylenie decyzji organu rentowego z dnia 08 maja 2017 r., znak: 470000/603/CW/00232101/2017-ZAS, nr sprawy (...), doręczonej mu w dniu 12 maja 2017 r..

Z uwagi na to zauważyć należy, że zgodnie z treścią art. 477⁹ § 1 k.p.c. odwołania od decyzji organów rentowych lub orzeczeń wojewódzkich zespołów do spraw orzekania o niepełnosprawności wnosi się na piśmie do organu lub zespołu, który wydał decyzję lub orzeczenie, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ lub zespół, w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji lub orzeczenia.

Z kolei w myśl (...) § 5 k.p.c. ubezpieczony lub osoba odwołująca się od orzeczenia wojewódzkiego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności może również wnieść odwołanie - z wyłączeniem odwołania, o którym mowa w § 4 - do protokołu w sądzie właściwym do rozpoznania sprawy albo w sądzie właściwym dla miejsca zamieszkania ubezpieczonego lub osoby odwołującej się od orzeczenia wojewódzkiego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności.

Zgodnie natomiast z art. 477⁹ § 6 k.p.c. sąd, do którego wniesiono odwołanie, niezwłocznie przekazuje protokół organowi lub zespołowi, który wydał zaskarżoną decyzję lub orzeczenie, chyba że sąd ten jest właściwy do jego rozpoznania. W takim przypadku przewodniczący niezwłocznie zażąda akt sprawy i nada bieg odwołaniu, przesyłając odpis protokołu organowi lub zespołowi, który wydał zaskarżoną decyzję lub orzeczenie.

A zatem, z całokształtu omawianego wyżej uregulowania oraz celu komentowanego przepisu wynika, że ubezpieczony może złożyć odwołanie również w sądzie i w takim przypadku – jeżeli oczywiście odwołanie zostanie wniesione w ustawowym terminie wynikającym z art. 477⁹ § 1 k.p.c. – termin do wniesienia odwołania zostanie zachowany. Co więcej, jeśli odwołanie wniesiono do protokołu sądu właściwego do rozpoznania sprawy, przewodniczący żąda akt sprawy i nadaje bieg odwołaniu, przesyłając odpis protokołu organowi, od którego pochodzi zaskarżona decyzja.

Dodatkowo, tut. Sąd pragnie zauważyć, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się odformalizowany charakter odwołania od decyzji ZUS, jednolicie przyjmując, że wystarczające jest samo przejawienie przez stronę niezadowolenia z decyzji ZUS i wyrażenie woli co do odmiennego rozstrzygnięcia.

Powyższe niewątpliwie prowadzi do konstatacji, że jeżeli w terminie do złożenia odwołania ubezpieczony podejmuje na piśmie lub do protokołu czynność, z której wynika, że nie zgadza się z decyzją i uważa, iż powinna być ona zmieniona lub uchylona, to należy taką czynność zakwalifikować jako odwołanie od decyzji (Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 2009 r. III UK 52/09, LEX nr 578160)

W tym stanie rzeczy, nie może budzić żadnych wątpliwości fakt, iż odwołanie od decyzji z dnia 08 maja 2017 r., doręczonej ubezpieczonemu w dniu 12 maja 2017 r. zostało wniesione w ustawowym terminie oraz do Sądu właściwego do rozpoznania sprawy, a to wobec tego, iż w piśmie procesowym z dnia 28 maja 2017 r., które wpłynęło do tut. Sądu w dniu 31 maja 2017 r. (data prezentaty biura podawczego, k. 11) ubezpieczony wyraźnie wskazał, że wnosi o uchylenie decyzji organu rentowego z dnia 08 maja 2017 r., znak: 470000/603/CW/00232101/2017-ZAS, nr sprawy (...), doręczonej mu w dniu 12 maja 2017 r..

Co więcej, odpis w/w pisma procesowego z dnia 28 maja 2017 r. został doręczony pełnomocnikowi organu rentowego w dniu 07 czerwca 2017 r., natomiast w piśmie procesowym z dnia 28 czerwca 2017 r. organ rentowy ustosunkował się do zgłoszonego przez ubezpieczonego żądania.

Przechodząc kolejno do kwestii zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji z dnia 21 marca 2017 r. oraz z dnia 08 maja 2017 r., wskazać należy, że w/w decyzje mają tożsamy zakres przedmiotowy - dotyczą prawa ubezpieczonego do zasiłku chorobowego z ubezpieczenie wypadkowe za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. Warto również podkreślić, że podstawą obu decyzji jest uznanie przez organ rentowy, że roszczenie ubezpieczonego o wypłatę

zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 09 czerwca 2014 r. do 07 sierpnia 2014 r. uległo przedawnieniu w dniu 01 kwietnia 2015 r., ze względu na fakt, że spłata zadłużenia nastąpiła dopiero po zakończeniu postępowania z wniosku o umorzeniu składek na podstawie ustawy abolicyjnej.

Wobec tego, zauważyć należy, że spór w niniejszej sprawie w zasadzie ogranicza się do rozstrzygnięcia kwestii czy bieg terminu przedawnienia przewidzianego w art. 6 ust. 3 ustawy może ulec zawieszeniu w związku z zawartą przez strony umową o rozłożenie na raty należności z tytułu składek.

Kwestia wypadku przy pracy ubezpieczonego, który miał miejsce w dniu 06 czerwca 2014 r., w związku z którym w okresie od 09 czerwca 2014 r. do dnia 07 sierpnia 2014 r. ubezpieczony przebywał na zwolnieniu lekarskim jest bezsporna - w dniu 11 września 2014 r. ZUS sporządził Kartę wypadku, w której zdarzenie z dnia 06 czerwca 2014 r. uznał za wypadek przy pracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej.

Nadto w realiach niniejszej sprawy nie budzi żadnych wątpliwości fakt, iż ubezpieczony zalegał ze spłatą należności z tytułu składek, wobec czego wnioskiem z dnia 29 stycznia 2013 r. zwrócił się o umorzenie nieopłaconych należności za okres od 2001 r. do 2006 r. natomiast wnioskiem z dnia 20 lutego 2014 r. wniósł o rozłożenie na raty należności niepodlegających umorzeniu z tytułu składek. Ponadto jak bezspornie wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie w dniu 16 stycznia 2015 r. strony zawarły umowę nr (...) o rozłożenie na raty należności z tytułu składek, które nie podlegały umorzeniu, natomiast ubezpieczony w dniu 03 lutego 2017 r. spłacił należności objęte układem ratalnym wobec czego decyzją z dnia 09 marca 2017 r. o numerze 298- (...) (błędne oznaczonej przez organ rentowy jako wydanej w dniu 09 marca 2016 r.) organ rentowy umorzył należności z tytułu składek na poszczególne ubezpieczenia.

Z uwagi na powyższe, wskazać należy, że zgodnie z treścią z art. 83 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych zakład wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności:

1) zgłaszania do ubezpieczeń społecznych;

1a) ustalania płatnika składek;

2) przebiegu ubezpieczeń;

3) ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek;

3a) ustalania wymiaru składek na Fundusz Emerytur Pomostowych i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu tych składek;

4) ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych;

5) wymiaru świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Z kolei jak stanowi art. 3 ust. 3 pkt. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

Według natomiast art. 5 ust. 1 pkt. 8 w/w ustawy ustalenia okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy, o których mowa w art. 3 ust. 3, dokonuje w karcie wypadku Zakład – w stosunku do prowadzących pozarolniczą działalność oraz współpracujących przy prowadzeniu takiej działalności w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych, a także w stosunku do wykonujących pracę na podstawie umowy uaktywniającej, o której mowa w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3.

W świetle art. 6 ust. 1 pkt. 1 w/w ustawy z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje m.in. zasiłek chorobowy" - dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową. Nadto zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy osobom:

- 1) prowadzącym pozarolniczą działalność i osobom z nimi współpracującym,
- 2) duchownym będącym płatnikami składek na własne ubezpieczenia

oraz członkom ich rodzin świadczenia, o których mowa w ust. 1, nie przysługują w razie wystąpienia w dniu wypadku lub w dniu złożenia wniosku o przyznanie świadczeń z tytułu choroby zawodowej zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne na kwotę przekraczającą 6,60 zł do czasu spłaty całości zadłużenia, z zastrzeżeniem art. 47 ust. 3.

Co więcej, w myśl art. 6 ust. 3 w/w ustawy prawo do świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5 i 11, przedawnia się, jeżeli zadłużenie, o którym mowa w ust. 2, nie zostanie uregulowane w ciągu 6 miesięcy od dnia wypadku lub od dnia złożenia wniosku o przyznanie tych świadczeń z tytułu choroby zawodowej.

Nadto zgodnie z art. 6 ust. 4 w/w ustawy osobom, o których mowa w ust. 2, Zakład wypłaca świadczenia w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do ustalenia prawa do tych świadczeń, nie później jednak niż w ciągu 60 dni od spłaty całości zadłużenia.

W tym stanie rzeczy wskazać należy, iż co prawda art. 6 ust. 3 ustawy wypadkowej odczytywany literalnie i w oderwaniu od przepisów systemu prawa, a w szczególności podsystemu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, nie przewiduje instytucji zawieszenia lub przerwania biegu przedawnienia prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy czy zasiłku chorobowego, jednakże w ocenie tut. Sądu takie rozumowanie w/w przepisu stoi w sprzeczności z całokształtem regulacji systemowych.

Na powyższą okoliczność wskazywał Sąd Najwyższy, który w wyroku z dnia 6 stycznia 2009 r., II UK 118/08 (OSNP 2010 nr 13-14, poz. 168), stwierdził, że termin przedawnienia przewidziany w art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.) ulega zawieszeniu w związku z zawartą przez strony na podstawie art. 29 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) umową o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek i biegnie na nowo od dnia uregulowania przez wnioskodawcę zaległości składkowych.

Za możliwością zawieszenia biegu przedawnienia prawa do świadczeń na gruncie ustawy wypadkowej opowiedział się również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia z dnia 11 marca 2015 r., III UK 149/14 wskazując m.in., że bieg terminu przedawnienia prawa do jednorazowego odszkodowania ulega zawieszeniu, jeżeli wnioskodawca w ciągu 6 miesięcy od dnia wypadku wszczął postępowanie zmierzające do ustalenia kwoty zaległości składkowych lub ustalenia okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu (art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 1242 ze zm., w związku z art. 24 ust. 5e ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 963).

Co więcej, tut. Sąd pragnie zwrócić uwagę na treść umowy o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek, które nie podlegały umorzeniu – umowa nr (...) z dnia 16 stycznia 2015 r.

Wskazać bowiem należy, że w § 6 umowy zawarto postanowienie, według którego „zawarcie niniejszej umowy powoduje, iż bieg terminu przedawnienia należności z tytułu składek objętych umową ulega zawieszeniu. Zawieszenie biegu terminu przedawnienia następuje od dnia zawarcia umowy do dnia płatności ostatniej raty określonej w harmonogramie spłat.

Mając to na uwadze, w ślad za poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 stycznia 2009 r., II UK 118/08 (OSNP 2010 nr 13-14, poz. 168), należało uznać, że zacytowane postanowienie umowy, odnoszące się co prawda do zawieszenia biegu przedawniania należności składkowych, stanowi podstawę do przyjęcia, że bieg sześciomiesięcznego terminu wynikającego z art. 6 ust. 2 i 3 ustawy wypadkowej, winien być liczony z uwzględnieniem faktu zawarcia między stronami umowy o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek. Przeciwny wniosek w jawny sposób zmierzałby bowiem do pokrzywdzenia ubezpieczonego i prowadziłby do sprzecznych z zasadami demokratycznego państwa prawa wniosków, a mianowicie, że opłacenie przez ubezpieczonego składek w okresie objętym umową zawartą na podstawie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, nie ma znaczenia dla dochodzenia ewentualnych roszczeń odszkodowawczych i takich uprawnień by nie dawało.

Ponadto, tut. Sąd zwrócił uwagę na niekonsekwencję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, który z jednej strony przyznaje ubezpieczonemu jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy z dnia 06 czerwca 2014 r., co ma miejsce w dniu 20 listopada 2017 r., a z drugiej strony odmawia ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego z ustawy wypadkowej z tego wypadku. Takie działanie ZUS również w jawny sposób podważa zaufanie obywateli do Państwa oraz ewidentnie wskazuje na nieprawidłową wykładnię prawa przez organ rentowy.

Tym samym (podzielając stanowisko jakie w sprawie wyraziły Sądy Najwyższe), tut. Sąd uznał, że bieg 6-miesięcznego terminu przedawnienia przewidzianego w art. 6 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, uległ zawieszeniu w związku z zawartą przez strony umową i rozpoczął swój bieg od dnia 03 lutego 2017 r. tj. spłaty przez ubezpieczonego wszelkich należności objętych układem ratalnym. Przy tym mając na uwadze fakt, że w dniu 03 lutego 2017 r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie mu prawa do świadczenia chorobowego z ustawy wypadkowej, do czego ustosunkował się ZUS w decyzji z dnia 21 marca 2017 r. i 08 maja 2017 r., tut. Sąd uznał, że roszczenie ubezpieczonego jest jak najbardziej zasadne i nie uległo przedawnieniu.

W tym stanie rzeczy, tut. Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 21 marca 2017 r. i 08 maja 2017 r., w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu Z. J. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od dnia 09 czerwca 2014 r. do dnia 07 sierpnia 2014